

Marta Majorek  
Katedra Medioznawstwa i Komunikowania Politycznego  
Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej  
Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego

## **AUTOREFERAT**

**sporządzony dla celów postępowania habilitacyjnego, zawierający informacje na temat uzyskanych stopni naukowych i przebiegu dotychczasowego zatrudnienia w jednostkach naukowych i charakterystykę osiągnięcia naukowego w rozumieniu art. 16 ust. 2 pkt. 1 jednolitego tekstu ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003 r.**

## **WSTĘP**

Zgodnie z art. 18a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym, przepisami rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora składam niniejszy autoreferat sporządzony dla celów postępowania habilitacyjnego, zawierający informacje na temat uzyskanego przeze mnie stopnia naukowego i przebiegu dotychczasowego zatrudnienia w jednostkach naukowych i charakterystykę osiągnięcia naukowego w rozumieniu art. 16 ust. 2 pkt. 1 wskazanej wyżej ustawy, a także zwięzłe omówienie moich pozostałych osiągnięć i dorobku naukowego.

**1. IMIĘ I NAZWISKO:** Marta Majorek

**2. POSIADANE DYPLOMY I STOPNIE NAUKOWE:**

- 2009 - doktor nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce nadany decyzją Instytutu Nauk Politycznych i Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Jagiellońskiego na podstawie rozprawy doktorskiej zatytułowanej "Idea politycznego zobowiązania w myśli anglosaskiej".
- 2005 – dyplom magistra administracji publicznej, uzyskany na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego.

- 2004 - dyplom magistra politologii, specjalność ustrojowa, uzyskany na Wydziale Studiów Międzynarodowych i Politycznych Uniwersytetu Jagiellońskiego.
- 2003 - dyplom licencjata administracji samorządowej, uzyskany na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego.

### 3. INFORMACJE O DOTYCHCZASOWYM ZATRUDNIENIU w jednostkach naukowych:

- Od 1 października 2009 roku – zatrudnienie na stanowisku adiunkta w Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego;
- Od 1 października 2008 roku do września 2013 - zatrudnienie w Małopolskiej Wyższej Szkole Zawodowej w oparciu o umowę o dzieło;
- Od 1 marca 2005 roku - zatrudnienie w Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego w oparciu o umowę o dzieło.

### 4. WSKAZANIE OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO ZGODNIE Z ART. 16 UST. 2 PKT. 1 USTAWY Z DNIA 14 MARCA 2003 O STOPNIACH I TYTULE NAUKOWYM ORAZ O STOPNIACH I TYTULE W ZAKRESIE SZTUKI

#### a) Tytuł osiągnięcia

Jako główne osiągnięcie naukowe, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące podstawę wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego, wskazuję autorską monografię zatytułowaną *Anarchizm 2.0. Ideologia i praktyka w dobie nowych mediów* [Oficyna Wydawnicza AFM, Kraków 2017, ss. 306].

#### b) Omówienie celu naukowego ww. pracy i osiągniętych wyników

Zainteresowanie autorki problematyką anarchizmu oraz zamysł opracowania kompleksowego studium odwołującego się nie tylko do prób rekonstrukcji samej idei, ale także, a może przede wszystkim, zestawienia jej z nowymi możliwościami kreowanymi przez dynamiczny rozwój i wszechobecność nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych, krystalizowało się od momentu rozpoczęcia pracy naukowej po uzyskaniu stopnia doktora. Zamysł ten stał się bardziej realny w momencie uzyskania przez habilitantkę grantu badawczego z Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, który umożliwił jej pogłębione studia nad podjętą tematyką. Dzięki bogatym zbiorom materiałów źródłowych (nierzadko nadal niedostępnych w sieci internetowej, bądź dostępnych fragmentarycznie) pozyskanych przez autorkę w trakcie indywidualnej kwerendy przeprowadzonej w szeregu placówek naukowych

w USA, udało się zebrać zasoby literaturowe oraz dane będące podstawą późniejszej analizy. Autorka miała również możliwość konsultacji naukowych z badaczami z takich amerykańskich i brytyjskich ośrodków jak: Stanford University, Georgia State University, University of Georgia, University College London. Dzięki nawiązanym kontaktom, w trakcie kilkuletniej pracy nad podjętym tematem, autorka utrzymywała korespondencję z profesorem Jonathanem Wollfem (University College London), korzystając z cennych wskazówek, głównie w odniesieniu zagadnień klasycznego i filozoficznego anarchizmu.

Charakter podjętego tematu badawczego wymagał korzystania z metod badawczych stosowanych w politologii, w szczególności: metody analizy historycznej, pomocnej w rekonstrukcji anarchistycznej ideologii i jej przemian na przestrzeni dziesięcioleci; metody analogii, pozwalającej wskazywać na podobieństwa i różnice między klasycznymi założeniami ideowymi, a tymi, które manifestowane są obecnie przez analizowane w monografii ruchy społeczno-polityczne. Przez wzgląd na interdyscyplinarność podjętych badań niezwykle pomocne było również odwołanie się do metod wypracowanych przez młodą dyscyplinę medioznawstwa. Z uwagi na charakter podjętych prac skorzystano z metody analizy zawartości, a w szczególności analizy treści wybranych - z racji badanego zagadnienia - stron internetowych. Warto dodać, że lata pracy naukowej poświęcone na badanie i analizowanie (z różnych perspektyw) kwestii partycypacji społecznej i politycznej w internecie, wpłynęły na osiągnięcie pewnej dojrzałości oglądu zjawisk występujących w tej sferze, co pozwoliło na podjęcie pracy nad wybranym tematem.

Dobór literatury został podyktowany w dużej mierze interdyscyplinarnym charakterem niniejszej książki, a co za tym idzie, konieczne było dokonanie przeglądu i selekcji dostępnych źródeł dzięki czemu uzyskano solidne wsparcie teoretyczne. Zagadnienia dotyczące samego anarchizmu są szeroko dyskutowane na przestrzeni dziesięcioleci, mamy zatem do czynienia z niezwykle bogatym piśmiennictwem w tym przedmiocie. Specyfika monografii wymagała odwołania się do autorów uznawanych za klasyków myśli anarchistycznej, z tego też względu sięgnięto do dzieł Williama Godwina, Pierre'a-Josepha Proudhona, Piotra Kropotkina czy Mikhaila Bakunina, a także skorzystano z opracowań współczesnych filozofów polityki, takich jak chociażby A. John Simmons, Robert P. Wolff, John T. Sanders, Jan Narveson, David Miller, Randall Amster i wielu innych. Analizy przeprowadzone w książce nie byłyby możliwe bez uwzględnienia prac autorów badających koncepcje globalizacji i istotnych z punktu widzenia niniejszej książki procesów medializacji. Należy zwrócić szczególną uwagę na globalizacyjno-integracyjny wymiar komunikowania masowego, co jest elementem kluczowym dla dalszych rozważań w przedmiocie globalnych

sieci anarchistycznych, z tego też względu konieczne było wsparcie się na koncepcjach Niklasa Luhmanna, Anthony'ego Giddensa, Manuela Castellsa, Jana van Dijka czy Zygmunta Baumana. W celu rzetelnego wywiązania się z zadania, jakim jest odpowiedź na postawione pytania badawcze i konfirmację bądź falsyfikację głównej hipotezy badawczej, należało dokonać przeglądu opracowań, w których można było znaleźć odwołania do większości elementów kluczowych dla obranej tematyki, czyli w szczególności do: współczesnych ruchów anarchistycznych i grup radykalnych o charakterze ponadlokalnym wspierających się na katalogu anarchistycznych zasad, ich sieciowej konstrukcji, a dalej, w związku z tym, ich szeroko pojmowanej aktywności, w przestrzeni nowych mediów. Zadanie to wymagało prześledzenia zwłaszcza najnowszych pism, w szczególności autorstwa badaczy zagranicznych takich jak: Jeffrey Juris (*Reincenting the Rose of Fire: Anarchism and the Movements Against Corporate Globalisation; Social Forums and their Margins: Networking Logics and the Cultural Politics of Autonomous Space*) Giorel Curran (*Contesting Media Power: Alternative Media in a Networked World; 21st Century Dissent Anarchism, Anti-Globalization and Environmentalism*) Leah Lievrouw (*Media alternatywne i zaangażowanie społeczne*), Timothy May (*Crypto Anarchy and Virtual Communities; Autonomy, Authority and Moral Responsibility*) Aaron Wachhaus (*Anarchy as Model for Network Governance*), a także polskich: Paweł Malendowicz (*Wyzwania dla ruchu anarchistycznego w Europie funkcjonującego w warunkach przemian globalizacyjnych*), Maciej Korsak (*Perspektywy demokracji liberalnej wobec recepcji idei anarchistycznych w społeczeństwie sieciowym*), Mariusz Baranowski i Bartosz Mika (*Spółczeństwo sieciowe – między wolnością a zniewoleniem*). Zaznaczyć wypada, że zdecydowana większość publikacji odnoszących się do współczesnych anarchistycznych myśli i sieciowej praktyki grup radykalnych, pomimo interesujących założeń, analiz i wniosków, niekiedy dotyka jedynie w niewielkim stopniu zagadnienia będącego przedmiotem głównej hipotezy postawionej w przedmiotowej monografii.

Celem zasadniczym jest konfirmacja postawionej hipotezy, że rozziw, jaki przy pierwszym oglądzie, uwidaczniał się będzie między założeniami i praktyką pierwotnych ruchów anarchistycznych, a współczesną działalnością części grup radykalnych, korzystających z nowych technologii i zarazem ustrukturyzowanych w formy sieciowe, jest jedynie pozorny. W tym celu w kolejnych rozdziałach książki habilitantka stara się udzielić odpowiedzi na szereg nurtujących pytań koncentrujących się wokół działalności współczesnego ruchu anarchistycznego, w szczególności zasad jakie wyznają jego członkowie, a także dążeń i metod działania prowadzących do realizacji stawianych przez

nich celów. W pierwszej kolejności dokonana została ramowa rekonstrukcja anarchistycznej tradycji, wraz z pomijaną niejednokrotnie w rodzimej literaturze gałęzią teoretycznej dyskusji, która toczy się głównie w krajach anglosaskich, a dotyka kwestii filozoficznego anarchizmu. Wspomniana dyskusja toczy się zwłaszcza wokół kwestii możliwości (bądź niemożności) istnienia legitymowanej państwowości i tym samym ciążących na jednostce zobowiązań do respektowania norm prawnych wydawanych przez ową państwowość. Przystępując do udziału w tej debacie autorka stawia sobie za cel ukazanie i poddanie analizie współczesnych anarchistycznych zasad naczelných, które są niezaprzeczalnym zrębem tej doktryny. Zaprezentowanie wzmiankowanego kanonu jest bezwzględnie niezbędne, albowiem ma za zadanie uporządkowanie myśli i zarysowanie podstaw, na których zasada się dalsza analiza. Szczegółowe zaprezentowanie rudymenarnych, anarchistycznych założeń jest także niezbędne z punktu widzenia rzetelnej konfirmacji stawianých tez.

W dalszej kolejności warto było skoncentrować się na rozważaniach, które na celu miały osadzenie nowoczesnego anarchizmu w przestrzeni nurtów postmodernistycznych i poststrukturalistycznych oraz zarysowanie jego funkcjonowania w globalizującej się przestrzeni społeczno-politycznej. Uwzględnienia wymagało szereg współczesnych, krytycznych podejść teoretycznych, do jakich zalicza się wspomniany poststrukturalizm, analizę dyskursu, postmarksizm i inne, które wpasowują się w postmodernistyczny krajobraz, mając jednocześnie znaczący wpływ na współczesną, radykalną politykę. Współczesna rzeczywistość społeczno-polityczna jest w dużej mierze pochodną potężnej siły procesów globalizacyjnych, będącej impulsem do połączenia gospodarki i technologii, a co za tym idzie tworzenia sieci telekomunikacyjnych i transnarodowych instytucji, które docierają już do najodleglejszych zakątków globu. Stwierdzić można zatem, że społeczności lokalne nie mają już możliwości całkowitego wycofania się z globalnych działań, a przedsiębrane akcje o charakterze antypaństwowym, antykorporacyjnym i antykapitalistycznym, wymagają przeniesienia punktu ciężkości z kreowania dobrowolnych, luźnych federacji na konieczność budowania bardziej zintegrowanych, globalnych organizacji, przybierających formę sieciową. Owa sieciowość jest w tym aspekcie punktem wyjścia dla dalszych rozważań. Stanowi klucz do zrozumienia istoty istnienia organizacji wspierających się na anarchistycznych zasadach naczelných.

Dynamiczny rozwój internetu doprowadził do drastycznej zmiany charakteru przekazu informacji, w przeciągu kilkunastu lat przeszliśmy bowiem od struktury wertykalnej do horyzontalnie ukształtowanej przestrzeni, w ramach której rozwija się świat oddolnej, niemal niczym nieograniczonej aktywności. Twierdzenie, że sieci dysponują potężnym potencjałem,

który jest w stanie przekształcić świat, który znamy, jest już od dawna dyskutowane, niemniej warto wzbogacić je o założenie, że zasady przyświecające tworzeniu i działaniu sieci społecznych oraz anarchistyczne zasady naczelną odznaczają się zaskakującym podobieństwem, lub nierzadko ich konstrukcja jest tożsama. Powyższe założenie stanowi hipotezę pomocniczą dla postawionej wcześniej hipotezy głównej. Odejście od biurokratycznej i zarazem hierarchicznej formuły, przez pryzmat której postrzega się sieciowy potencjał oraz przesunięcie akcentu na anarchistyczną wizję, daje możliwość porzucenia utopii na rzecz realnych możliwości urzeczywistnienia nowego porządku. Proponowane i dyskutowane w ramach książki anarchistyczno-sieciowe podejście, rozpoznaje wspólne, kolektywne działania jako integralną część natury ludzkiej. Wypada zaznaczyć, że bynajmniej nie musi być ono zawsze postrzegane w kategoriach konkurencji, czy rywalizacji. Nie bez znaczenia pozostaje także kwestia lokalności, bowiem jak powszechnie wiadomo anarchistyczne wspólnoty rodzą się lokalnie i odznaczają się tendencją pozostawania w tym wymiarze. Nie można z oczywistych względów owej lokalności negować, niemniej sieci dają możliwość łączenia oddolnych, środowiskowych inicjatyw, co znajduje swoje odzwierciedlenie w rozbudowanych sieciach o charakterze ponadlokalnym, a nawet globalnym.

Bez wątplenia rola nowych mediów w procesach sieciowej komunikacji i kreowania przestrzeni dla politycznej praktyki jest niezaprzeczalna, lecz domaga się szczegółowych analiz, które mają miejsce w ostatniej części książki. Szczególny akcent położony został właśnie na tym, kluczowym czynniku, który prezentowany i analizowany zostanie w kontekście współczesnego nurtu anarchistycznego. Związana z ekspansywnym charakterem nowych mediów utrata tradycyjnego waloru komunikacji, warunkowanego geograficznie, narodowo, czy państwowo, otwiera szerokie pole dla działalności informacyjnej globalnych sieci anarchistycznych. Nie budzi bowiem zaskoczenia fakt, że podobnie jak wszyscy inni działacze, anarchiści chcą tworzyć i rozpowszechniać informację. Symptomatycznym tego przejawem jest intensywne wykorzystywanie mediów przez aktywistów wszelakiego autoramentu w celu nagłośnienia ich istnienia i rozpowszechniania głoszonych idei. Anarchistyczne zasady i wizje porządku społecznego są najbardziej żywo prezentowane w rozmaitych medialnych projektach, dla których doskonałą przestrzenią stał się internet. Mamy do czynienia z aplikowaniem anarchistycznych założeń do wirtualnych praktyk o charakterze politycznym, co zaowocowało narodzinami tak zwanego cyberanarchizmu, przez który rozumie się ustanowienie federacyjnych struktur społecznych i komunikacyjnych, wolnych od zewnętrznego czynnika przymusu państwowego i komercyjnych pośredników limitujących

dostęp do nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych. Wiele anarchistycznych publikacji, do tej pory wydawanych i rozpowszechnianych w formie tradycyjnej, zostało przeniesionych do internetu, a miało to na celu skonstruowanie nowych społeczności i wykreowanie sieci autonomicznych, anarchistycznych projektów. Co warto podkreślić, przeważająca część anarchistycznych grup i komentatorów wskazanego zjawiska, upatruje w tak skonstruowanej, otwartej strukturze, swego rodzaju pierwowzór przyszłego anarchistycznego społeczeństwa.

W pracy podjęto próbę odpowiedzi na szereg rodzących się pytań, a w szczególności, czy z racji tego, co wskazane zostało powyżej, można mówić o reaktywacji ideologii anarchistycznej, czy też twierdzenie takie jest nieuzasadnione przez wzgląd na brak ciągłości myśli i rozbieżności w samym łonie anarchistycznych działaczy? Obecnie dialog pomiędzy różnymi, koegzystującymi pokoleniami nowoczesnego anarchizmu wydaje się być koniecznym, by umożliwić pokonanie rozlicznych sprzeczności. Wydatnie pomogłoby w tym porzucenie ekskluzywności myślenia i prowadzenie otwartej dyskusji w poszukiwaniu wspólnych rozwiązań. Choć może jest jeszcze inaczej, a mianowicie, że ideologia anarchistyczna sama się reaktywowała, i stało się to bez konieczności usilnego wprowadzania dialogów międzygeneracyjnych, a impulsem były nowe media i technologie informacyjno-komunikacyjne. W naturalny sposób zaoferowały one tak bogatą strukturę, która została natychmiast zaadaptowana przez ruchy oraz organizacje o ideałach anarchistycznych i poprzez swego rodzaju symbiotyczne uzupełnienie doprowadziła do rozkwitu nowoczesnych, anarchistycznych projektów. Co istotne, użyte wyżej określenie, opisujące interesujące nas ugrupowania, jako te o "ideałach anarchistycznych" jest uzasadnione faktem, że choć, jak zostało udowodnione, bez wątplenia wyznają one anarchistyczne zasady, to obecnie dość rzadko są skłonne wprost określać siebie tym mianem. Jest to jeszcze jedna, kluczowa cecha współczesnego anarchizmu, do której należy się odwoływać i wskazywać na jej przyczyny.

W wyniku przeprowadzonych rozważań stwierdzić należy, że anarchistyczna ideologia jest koniecznym spoiwem współczesnych radykalnych ruchów sieciowych, które pomimo licznych przemian i nieustającej ewolucji utrzymały w mocy swe rudymenarne zasady. Zmieniające się warunki otoczenia zewnętrznego, w szczególności procesy globalizacyjne i bogata postmodernistyczna refleksja wymusiły zwiększenie elastyczności wykreowanych na przestrzeni dziesięcioleci podstawowych, anarchistycznych reguł. Anarchizm niewątpliwie przeszedł znamiennej metamorfozę, która niekoniecznie okazała się dla niego szczęśliwa, albowiem nie wpłynęła na zwiększenie jego wewnętrznej koherencji, ani też nie zaowocowała zmianą stereotypowych, negatywnych konotacji. Przedmiotowa

ideologia została fragmentarycznie, w większym, lub w mniejszym stopniu recypowana przez rodzące się nowe ruchy społeczne, choć dopiero ekspansja nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych ukazała zbieżność założeń wyznawanych przez jednostki jednoczące się w celu przedsięwzięcia działania w sferze polityki z anarchistycznymi ideami. W toku prowadzonej analizy, wspartej konkretnymi przykładami, ujawnił się ścisły związek między anarchizmem, a sieciową logiką organizacyjną i ukazana została zasadność powiązania między nimi. W wydatny sposób pomogła ona w potwierdzeniu postawionej hipotezy zasadniczej, zakładającej istnienie ciągłości pomiędzy naczelnymi założeniami pierwotnych ruchów anarchistycznych, a ideami i działalnością części współczesnych, ustrukturyzowanych w formy sieciowe grup radykalnych. Pomimo, że wskazane grupy częstokroć nie określają siebie mianem “anarchistycznych”, to założenia tego nurtu zdołały przeniknąć głęboko w sferę internetu, stając się naturalną podstawą ideową dla jednostek poszukujących nowych wizji kształtu przyszłego ładu światowego. Ukazane walory sieciowej organizacji w połączeniu z coraz większą dostępnością tego wciąż najbardziej demokratycznego medium, stanęły u podstaw odrodzenia anarchistycznych praktyk w przestrzeni mediów elektronicznych, dając tym samym szansę na przedsięwzięcie zintegrowanych politycznych aktywności, począwszy od skali lokalnej, a skończywszy na wymiarze globalnym.

## **5. OMÓWIENIE POZOSTAŁYCH OSIĄGNIĘĆ NAUKOWO – BADAWCZYCH, UDZIAŁ W KRAJOWYCH I MIĘDZYNARODOWYCH PROJEKTACH BADAWCZYCH**

Zainteresowania badawcze habilitantki skupiają się wokół problematyki procesów politycznych, społecznych i kulturowych toczących się w obszarze szeroko pojmowanych nowych mediów. Studia w tym zakresie wymagają podejścia transdyscyplinarnego, wychodzącego poza ramy i ograniczenia narzucane przez poszczególne działy nauki. Trzonem dociekań pozostają jednak kwestie klasyfikowane w obszarze nauk o polityce, niemniej osadzone w szerszym kontekście nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych. Omówiona aktywność badawcza objawiała się w uczestnictwie, a później również w kierowaniu zarówno krajowymi, jak i międzynarodowymi projektami badawczymi. Część prac naukowo-badawczych odbywała się w ramach zespołów badawczych, część zaś była wynikiem indywidualnej działalności habilitantki realizowanej, między innymi, w oparciu o stypendia i granty z funduszy krajowych i międzynarodowych.



Dla uporządkowania wyników podejmowanych przez habilitantkę aktywności i przejrzystego ukazania osiągnięć naukowo-badawczych przyjęto kryterium rzeczowe, pozwalające w sposób zwarty zaprezentować ich kluczowe aspekty w formie dziewięciu bloków tematycznych.

- 1) Rozpoczęcie pracy na stanowisku adiunkta na Wydziale Politologii Krakowskiej Akademii stworzyło pierwszą możliwość zaangażowania się w badania naukowe. W roku 2009 jako członek zespołu badawczego w ramach projektu realizowanego w ramach działalności statutowej zatytułowanego “Dwadzieścia lat w demokracji - aktywność polityczna pokolenia ‘89” habilitantka prowadziła analizy danych zastanych oraz badania ankietowe, które miały na celu udzielenie odpowiedzi na pytanie o poziom i jakość obywatelskiego zaangażowania młodych Polaków. W wyniku podjętych dociekań okazało się, że na pierwszy plan analizowanych działań obywatelskich młodego pokolenia wysuwa się aktywność zapośredniczona przez nowe narzędzia informacyjno-komunikacyjne. Stało się to punktem wyjścia dla pierwszych publikacji naukowych, będących wynikiem badań w zakresie roli internetu jako narzędzia wykorzystywanego z jednej strony przez polityków w trakcie rywalizacji wyborczej, z drugiej zaś przez wyborców korzystających z tej formy przekazu do pozyskiwania informacji o kandydatach i ugrupowaniach politycznych. Do wspomnianych publikacji zaliczyć należy przede wszystkim: rozdział w monografii p.t. *Nowa jakość medialnych kampanii wyborczych na przykładzie amerykańskich kandydatów do urzędu prezydenta w pierwszej dekadzie XXI wieku* w: "Stare" i "nowe" media w kontekście kampanii politycznej i sprawowania władzy. (red.) Marta du Vall, Agnieszka Walecka-Rynduch. Kraków: Oficyna Wydawnicza 2010; współredakcję naukową monografii *Współczesna przestrzeń polityczna. Ewolucja czy rewolucja?* (red.) M. du Vall, M. Majorek, A. Walecka-Rynduch. Kraków: Oficyna Wydawnicza AFM, 2011, w której ukazał się rozdział zatytułowany *Partia Piratów jako egzemplifikacja ewolucji ruchów społeczno-politycznych; Memetyzacja komunikowania politycznego u progu XXI wieku*, “Państwo i Społeczeństwo”, 2012 nr 1.
- 2) Równolegle do powyżej zarysowanych zainteresowań rozwijała się gałąź badawcza oscylująca wokół problematyki związanej z Unią Europejską, lecz nie pozbawiona jednocześnie kontekstu nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych. Warto

nadmienić, że zainteresowania te niejako w naturalny sposób wyrosły z aktywności habilitantki w obszarze programów międzynarodowych i pozyskiwania funduszy europejskich w zakresie wymiany międzynarodowej na szczeblu uczelni wyższych. Wieloletnia praca na stanowisku konsultanta, a następnie koordynatora i pełnomocnika ds. współpracy międzynarodowej, dawała nie tylko ogłód aktów prawnych, procedur i materiałów informacyjnych, ale pozwalała również na prowadzenie bardziej wnikliwych badań i analiz. Pogłębione studia w tym zakresie pozwoliły na publikację pozycji dotyczących problematyki ściśle powiązanej z Unią Europejską i jej programami, z których wskazać można następujące tytuły: *Kobiety w kampaniach społecznych Unii Europejskiej w: Kobiety wobec polityki - kobiety w polityce: historia, realia, perspektywy*. (red.) Anna Frątczak. Kraków: Oficyna Wydawnicza AFM, 2009; *Dwadzieścia lat "Erasmusa" - doświadczenia, perspektywy, wyzwania*, w: *Nietypowe migracje Polaków w XIX-XX w.* (red.) Anna M. Kargol, Władysław Masiarz. Kraków: Oficyna Wydawnicza AFM, 2011; *Finansowanie projektów kulturalnych z funduszy Unii Europejskiej na przykładzie programu "Europa dla obywateli"*, "Państwo i Społeczeństwo", 2011 nr 4. W kolejnych latach pracy naukowej, dzięki ciągłemu zgłębianiu problematyki z zakresu nowych mediów, udało się scalić zainteresowania koncentrujące się wokół zagadnień związanych z Unią Europejską, z tymi dotyczącymi nowych technologii komunikacyjnych, co zaowocowało publikacjami o zasięgu międzynarodowym: *Children and ICT European Initiatives and Policies on Protecting Children Online*, "Universal Journal of Educational Research", vol.4, nr 1, 2016 (współautorka J. Wojniak, artykuł indeksowany w bazie ERIC, EBSCO); *Children in internet space the European Union policies on children safety online*, "SHS Web of Conferences" nr 26, 2016, (artykuł indeksowany w Web of Science).

- 3) W kolejnych latach habilitantka realizowała projekt badawczy w ramach działalności statutowej zatytułowanym "Protest i zmiana społeczna w erze nowych mediów". Dociekania badawcze w ramach wskazanego projektu przebiegały dwutorowo, z jednej strony koncentrując się na ruchach protestu i wykorzystywaniu przez nie nowych technologii komunikacyjnych, z drugiej zaś skupiając się szerzej na samej zmianie wywoływanej poprzez kolonizację współczesnej przestrzeni społecznej, kulturowej i politycznej przez nowe narzędzia informacyjno-komunikacyjne i ich użytkowników. Efekty prowadzonych badań naukowych doczekały się publikacji

współautorskich zespołu badawczego: artykułu pod tytułem *Nowe media w służbie sieciowych aktywistów* (współautor M. du Vall), w: *Człowiek zalogowany: Od mowy nienawiści do integracji w sieci*, Jagiellońska Biblioteka Cyfrowa 2013; oraz monografii *Networked individuals in the virtual political and social mediasphere*, Kraków 2014, (współautor M. du Vall, rec. prof. A. A. Al-Omari, Hashemite University).

- 4) Wspomniana zmiana dotycząca tak różne przestrzenie funkcjonowania jednostek dała asumpt do głębszego namysłu nad nowymi typami komunikacji zapośredniczonej, a w szczególności komunikacji audiowizualnej. Refleksje nad złożonymi przemianami w dobie nowych mediów oraz stawiane, podczas prac nad realizacją projektu badawczego pytania, zaprowadziły habilitantkę do punktu, w którym niezbędnym okazało się zgłębienie jednego, wybranego, nowego medium (YouTube), a w szczególności relacji i interakcji zachodzących między jego użytkownikami oraz wielorakich sposobów jego wykorzystywania. W wyniku podjętych badań powstały artykuły naukowe: *Od kultury tylko do odczytu do kultury kreatywności. YouTube jako medium demokratyzujące przestrzeń współczesnej twórczości audiowizualnej*, „Zeszyty Prasoznawcze”, Tom 56, nr 3, 2013, *W stronę posttelewizyjnej publiczności. YouTube następcą telewizji?* w: *Oblicza internetu. Sieciowe dyskursy. (Roz)poznawanie cyfrowego świata*, red. M. Sokołowski, Elbląg 2014; *The use of YouTube in education. Advantages and disadvantages of the service as a teaching tool*, „Rocznik Komisji Nauk Pedagogicznych”, tom LXVIII, 2015, *YouTube jako narzędzie wyborczej rywalizacji na przykładzie kampanii prezydenckiej w USA w 2016 roku* w: *Publiczność mediów w epoce cyfrowej*, red. A. Jaskiernia, K. Gajlewicz-Korab, Warszawa 2016. Zwieńczeniem prowadzonych badań była publikacja autorskiej monografii naukowej zatytułowanej: *Kod YouTube. Od kultury partycypacji do kultury kreatywności*, Universitas, Kraków 2015 (rec. prof. I. Hofman). Książka jest studium wybitnie interdyscyplinarnym, dotyczy bowiem problematyki politycznej, społecznej, kulturowej, dla której punktem stycznym jest tytułowe medium.
- 5) Kluczowym z punktu widzenia osiągnięć naukowych habilitantki jest zainteresowanie badawcze problematyką anarchizmu, zwłaszcza tego określanego mianem filozoficznego, które towarzyszyło jej niemal od samego początku podejmowanej działalności naukowej. Szereg zagadnień z tego niezwykle interesującego i szerokiego

obszaru, nie doczekało się do tej pory pogłębionej analizy, co skłoniło do podjęcia bardziej szczegółowych i kompleksowych badań zorientowanych nie tylko na rekonstrukcję doktryny anarchistycznej, bądź analizę ewolucji ruchów, lecz osadzenie tych elementów w szerszym kontekście nowych mediów. Idea stworzenia kompleksowego i nowatorskiego studiów przyświecała habilitantce w momencie przygotowywania wniosku stypendialnego o finansowanie badań przez Fundację na rzecz Nauki Polskiej. Zaproponowany projekt naukowy spotkał się z pozytywnymi ocenami recenzentów opiniujących wnioski o grant badawczy. Grant pozwolił na zgłębianie tej problematyki i zebranie niezbędnych, trudno dostępnych materiałów źródłowych. Dzięki uzyskanemu stypendium habilitantka otrzymała możliwość wyjazdu do prestiżowego uniwersytetu Stanforda w Kalifornii (w okresie 06.2012-08.2012), gdzie prowadziła działalność badawczą zgodnie z przyjętym i zaakceptowanym przez FNP harmonogramem. Wyjazd ten nie tylko przyczynił się do pogłębienia wiedzy z interesującym zakresem, lecz umożliwił także wykrystalizowanie się zasadniczych podstaw metodologicznych monografii, zgłoszonej jako główne osiągnięcie naukowe i stanowiącej podstawę niniejszego wniosku. Idea przyświecająca tworzeniu monografii dojrzała przez niemal cały etap podoktorskiej działalności naukowej, a na przestrzeni lat ukazywały się artykuły naukowe, które były załącznikiem wieńczącym ten etap prac monografii. Ze wskazanych artykułów wymienić można np. *The Philosophical aspect of anarchism in Robert Paul Wolffs thought*, "Krakowskie Studia Międzynarodowe", 2010 nr 2, *Zobowiązanie: wolność czy zniewolenie? Moralny i polityczny wymiar zobowiązań*, "Episteme" t. 1, nr 10, 2010, *Radykalna demokracja jako zasada niezależnego sieciowego dziennikarstwa na przykładzie projektu Indymedia*, "Państwo i Społeczeństwo", XV, nr 1, 2015.

- 6) Rozległe badania prowadzone przez habilitantkę w zakresie nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych, a w szczególności studia nad zmediatyzowanymi procesami społecznymi i politycznymi oraz interakcjami użytkowników w obszarze nowych mediów, doprowadziły do konieczności rozbudowania refleksji nad samymi narzędziami i próby udzielania odpowiedzi na pytanie o kierunek rozwoju nowych form komunikacji. Założenie to skryształowało się w postaci projektu badawczego, prowadzonego w ramach badań statutowych pod tytułem *Koncepcja rozszerzonej rzeczywistości jako narzędzie kreowania nowego wymiaru interakcji społecznych i działań marketingowych* prowadzonego pod kierownictwem habilitantki w latach

2014-2015. Uzupełnieniem podjętych prac, było kolejne zadanie badawcze pod tytułem *Zróznicowanie efektu immersji przy zastosowaniu mobilnych, przestrzennych i statycznych narzędzi rozszerzonej rzeczywistości* realizowane również pod jej kierownictwem w roku 2016. W wyniku szeregu przeprowadzonych prac badawczych, opublikowany został artykuł współautorski (z M. du Vall) pod tytułem *Ingress: An Example of a New Dimension in Entertainment*, który ukazał się w czasopiśmie "Games and Culture" Vol 11, Issue 7-8, 2016 indeksowanym na liście A. W roku 2016 Journal Citation Report zaklasyfikował czasopismo na 7 miejscu na świecie (na 39 liczących się tytułów) dzięki czemu plasuje się ono w ścisłej czołówce Cultural Studies oraz wśród najlepszych czasopism dotyczących Komunikacji (41 na 79). Dane z serwisu Altmetric wskazują wysoką widoczność wskazywanego artykułu. Serwis posługuje się wysokopoziomowym miernikiem jakości i ilości uwagi online, którą otrzymują badania naukowe. Altmetric monitorował dotychczas 8 487 569 wyników badań we wszystkich źródłach. Opublikowane przez autorki wyniki badań osiągnęły doskonałe wyniki i znajdują się w górnej puli - zakres 25% wszystkich wyników badań kiedykolwiek notowanych przez Altmetric. Nadmienić należy, że już po upływie roku, artykuł jest rozpoznawalny w środowisku międzynarodowym i posiada szereg cytowań zagranicznych, m. in. w: "Digital Culture & Society", vol. 3, issue 2, 2017; "International Journal of Serious Games" Vol. 4, Issue 2, June 2017 ISSN: 2384-8766; "IFIP Advances in Information and Communication Technology" book series (IFIPAICT, vol. 490), EPJ Data Science 20176:23; "Lecture Notes in Computer Science" book series (LNCS, volume 10298), "MedienPädagogik: Zeitschrift für Theorie und Praxis der Medienbildung", [S.l.], v. 28. Odwołania do tekstu pojawiają się również na międzynarodowych konferencjach naukowych, m.in. P. Grell, F. Rau - Conference: ECER 2016, Leading Education: The Distinct Contributions of Educational Research and Researchers; J. Frommel, K. Rogers, T. Dreja, J. Winterfeldt, Ch. Hunger, M. Bär, M. Weber - CHI PLAY '16 Proceedings of the 2016 Annual Symposium on Computer-Human Interaction in Play; P. Karpashevich, E. Hornecker, N. Kesewaa Dankwa, M. Hanafy, J. Fietkau - MUM '16 Proceedings of the 15th International Conference on Mobile and Ubiquitous Multimedia (dane ze strony scholar.google.com). Pozostałe wyniki prowadzonych w ramach obydwu projektów badań opublikowane zostały w artykule p. t. *Diversification of the immersion effect on the example of games designed for mobile devices*, w: *New media in popuworld. Tools, threats, and social phenomena* red. A. Węglińska, B. Węgliński,

Wrocław 2016, oraz dwóch współautorskich tekstach naukowych: *Nowy wymiar RPG (role-playing game). Ingress jako przykład gry opartej na crowdsourcingu i beta testach*, (współautorka M. du Vall) w: *Człowiek zalogowany 2. Wirtualne społeczności*, (red.) Wysocka-Pleczyk M., Tucholska K.. Kraków: Jagiellońska Biblioteka Cyfrowa, 2014 oraz *W stronę nowej kultury gier komputerowych - od komputeryzacji do smartfonizacji*, (współautorka M. du Vall) "Replay. The Polish Journal of Games Studies" 1/2014.

- 7) Niezwykle cennym z punktu widzenia rozwoju naukowego doświadczeniem, było również zaangażowanie się habilitantki w projekt finansowany przez Komisję Europejską i 7. Program Ramowy noszący tytuł *RRI Tools (RRI: Responsible Research and Innovation)*. Wskazany projekt miał na celu wspieranie nowatorskiego modelu relacji pomiędzy nauką a społeczeństwem w Europie. Podjęte w jego ramach działania były kluczowe m.in. dla realizacji programu Horyzont 2020 (2014-2020). Warto zaznaczyć, że koordynatorem projektu ze strony polskiej i stworzonej krajowej sieci była Fundacja na rzecz Nauki Polskiej. Projekt obejmował sześć obszarów tematycznych związanych z badaniami i innowacjami: społeczne zaangażowanie nauki, formalną i nieformalną edukację pod kątem wybierania nauki jako przyszłej ścieżki kariery, gender i kwestie równouprawnienia, etykę, otwarty dostęp do wyników badań naukowych (Open Access) oraz zarządzanie obszarem badań i innowacji. Szczególne, warte podkreślenia znaczenie, ma wymiar praktyczny podejmowanych działań. Dzięki partycypacji w szeregu działań związanych z wdrażaniem poszczególnych działań ramowych możliwe było przygotowanie studium przypadków na potrzeby realizowanego w ramach projektu RRI Tools warsztatu *Równouprawnienie w Odpowiedzialnych Badaniach i Innowacjach* (Politechnika Krakowska, 2016 r.), w którym habilitantka zaprezentowała diagnozę zasadniczych problemów i zaproponowała możliwe rozwiązania zidentyfikowanych kwestii. Dzięki tym doświadczeniom i zdobytej wiedzy habilitantka zdecydowała się objąć kierownictwo nad pogłębionymi badaniami w tym zakresie w ramach autorskiego projektu badawczego zatytułowanego *Implikacje wdrażania koncepcji odpowiedzialnych badań i innowacji (RRI) w obszarze nowych technologii informacyjno- komunikacyjnych*. Pierwsze wyniki trwającego wciąż zadania badawczego pojawiły się w międzynarodowej publikacji indeksowanej w Web of

Science pod tytułem *Responsible research and innovation: Promoting a scientific career among young people*, SHS Web of Conferences, vol. 37 (2017).

- 8) Na uwagę zasługuje także uczestnictwo habilitantki w charakterze członka zespołu badawczego w kolejnym przedsięwzięciu o wymiarze międzynarodowym, a mianowicie partycypowanie w projekcie w ramach programu polsko-norweskiej współpracy badawczej zatytułowanym *Innovative Gender as a New Source of Progress*, POL-NOR/200588/60/2013. Promotorem projektu był Uniwersytet Jagielloński, Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej, natomiast partnerami: Ostfold University College oraz Uniwersytet Warszawski, Wydział Nauk Ekonomicznych. Podjęte działania badawcze dotyczyły zagadnienia innowacyjnej płci społeczno-kulturowej i łączyły dwa aspekty - postrzeganie ról odgrywanych przez kobiety i mężczyzn w społeczeństwie z procesem innowacyjności i kreatywności. Zasadniczym celem było poszukiwanie i wskazanie sposobu maksymalizacji mocnych stron kobiet i mężczyzn w gospodarce, nauce oraz innych obszarach aktywności zawodowej i społecznej. Wyniki badań i analiz zostały usystematyzowane i opublikowane we współautorskich rozdziałach: *Taking gender seriously. Present trends and recommendations for scientific environment* oraz *Gender in Politics. Prospects and recommendations* (współautorka M. du Vall), w: *Statistical profiles of women's and men's status in the economy, science and society*, red. E. Okoń-Horodyńska, A.Zachorowska-Mazurkiewicz, Kraków 2015. Badania prowadzone w czasie projektu zaowocowały również niezależnymi współautorskimi publikacjami m.in. artykuł *Polish science and the higher education system - gender still matters?* (współautorki: M. Majorek, J. Wojniak), SHS Web of Conferences 26, 01049 (2016), indeksowany w bazie Web of Science. Równoległe tematyka ta była zgłębianą w ramach projektu krajowego, prowadzonego w ramach działalności statutowej *Gender mainstreaming w polskim i europejskim dyskursie medialnym* realizowany w latach 2012-2013. Niemniej jednak na pierwszy plan badań wysunął się aspekt bezpośrednio związany z debatą dotyczącą Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i przeciwdziałaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, tocząca się podówczas w polskich mediach. Wynikiem prowadzonych badań był rozdział w zbiorowej monografii zatytułowany *The road to the creation of the Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence* w: *Gender mainstreaming w polskim dyskursie medialnym na przykładzie debaty nad Konwencją*

*o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej*, red. A. Frątczak, Kraków 2014.

- 9) Ostatnim, wartym odnotowania osiągnięciem jest współkierownictwo w międzynarodowym projekcie naukowo-badawczym zatytułowanym *Business and Media. Polish and Slovenian experiences after EU accession*, z udziałem głównego partnera projektu, University of Maribor. Wart podkreślenia jest znaczący wkład habilitantki w zainicjowanie prac nad projektem, bowiem pierwsze rozmowy dotyczące potencjalnej współpracy naukowej podjęte zostały podczas jej pobytu na stażu w uczelni partnerskiej (09.2015-10.2015). Dzięki uczestnictwu w seminariach naukowych i licznym dyskusjom prowadzonym z potencjalnymi partnerami udało się stworzyć mapę drogową przyszłej współpracy. W dalszej kolejności dołączyli do projektu przedstawiciele innych jednostek naukowych np. Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie oraz National Institute for Research and Development in Informatics w Bukareszcie. Prowadzone badania koncentrowały się na założeniu, że współcześnie media stanowią jedno z najistotniejszych narzędzi budowania wizerunku firm i kreowania postaw konsumenckich, a natura ich funkcjonowania zbieżna jest z zasadami rynkowymi wypracowanymi na gruncie liberalnej demokracji. Szczególnego wymiaru nabierają również kompetencje medialne użytkowników i odbiorców mediów, które oferują możliwość świadomego, odpowiedzialnego i zarazem skutecznego wykorzystywania nowych narzędzi komunikacyjnych. Jednym z zasadniczych celów badań był bliższy ogląd, z jednej strony zjawiska ewolucji mediów, a z drugiej zaś ukazanie dynamiki rozwoju relacji istniejących pomiędzy mediami i biznesem, ze szczególnym uwzględnieniem doświadczeń Polski i Słowenii. Zwieńczeniem podjętych przez zespół dociekań badawczych była publikacja, która ukazała się nakładem wydawnictwa Pearson, zatytułowana *Business and Media at the Dawn of the 21st Century*, red. M. Majorek, K. Pokorna - Ignatowicz, w której ukazał się współautorski rozdział (z M. du Vall) pt. *The significance of Polish micro and small entrepreneurs: ICT skills in the context of online promotion and CRM*, London 2017.

## **6. UDZIAŁ W KRAJOWYCH I MIĘDZYNARODOWYCH KONFERENCJACH NAUKOWYCH ORAZ WYGŁOSZONE REFERATY**



- Gender Equality, Diversity and Inclusion Conference, Singapur 13-17 listopada 2017, organizator: Google, Singapur, referat: *Diversity and gender equality in the research and innovation sector*;
- IV International ERPA Congress, Budapeszt 18-21 maja 2017, organizator: Educational Researches and Publications Associations, referat: *Civic technology for education: Analysis and evaluation of selected initiatives* oraz *Responsible research and innovation: Promoting a scientific career among young people*;
- IV Kongres Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej, Poznań 15 - 17 września 2016 r., organizator Polskie Towarzystwo Komunikacji Społecznej oraz Wydział Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza referat: *Vlogosfera jako przestrzeń kobiecej autoekspresji*;
- Innovative Gender as a New Source of Progress, Międzynarodowa konferencja naukowa, Kraków 4 - 5 lipca 2016 r., organizator: Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego, referat: *What does Gender Equality in RRI (Responsible Research and Innovation) mean?*;
- 9th International Central and East European Media Conference, Tartu - Estonia 15 - 18 czerwca 2016 r., organizator: University of Tartu, referat: *Social media as a tool for defense of democracy in Poland an example of the Committee for the Defence of Democracy*;
- III International ERPA Congress, Sarajewo, Bośnia i Hercegowina, 2-4 czerwca 2016, organizator: Educational Researches and Publications Associations, referat: *The role of immersion in the learning process supported by computer games*;
- II International ERPA Congress, Ateny, 4-7 czerwca 2015, organizator: Educational Researches and Publications Associations, referat: *The European Union regulations on children's safety online*;
- VIII Interdyscyplinarna Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Oblicza Internetu” oraz I Kongres Badaczy Internetu, Elbląg 20-21 listopada 2014 r., organizator: Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Elblągu, referat: *YouTube - w stronę posttelewizyjnego audytorium?*;
- Wicked World Conference. The first international seminar on how to deal with wicked problems in a multicultural working life - and implications for higher education, organizator: University of Applied Science, Kouvola, Finlandia 26-27 września 2013, referat: *Women in Polish higher education system*;

- Człowiek zalogowany II, Międzynarodowa Konferencja Naukowa, Kraków 31 stycznia-2 lutego 2013, organizator: Instytut Psychologii Stosowanej Uniwersytetu Jagiellońskiego, sesja posterowa, poster: *Women in IT sector*;
- Państwo, gospodarka, społeczeństwo, Międzynarodowa Konferencja Naukowa, Kraków 6 czerwca 2013, organizator: Krakowska Akademia im. A. Frycza Modrzewskiego, referat: *Kulturotwórcze i gospodarcze możliwości zastosowania rzeczywistości rozszerzonej*;
- Kultura Gier Komputerowych, Ogólnopolska Konferencja Naukowa, Łódź 12 maja 2013, organizator: Katedra Mediów i Kultury Audiowizualnej Uniwersytetu Łódzkiego we współpracy z Instytutem Filozofii Uniwersytetu Łódzkiego i Instytutem Informatyki Politechniki Łódzkiej, referat: *Nowy wymiar RPG. Ingress jako przykład gry opartej na crowdsourcingu i beta testach*;
- Społeczna przestrzeń Internetu. Między wirtualnością a realnością, Ogólnopolska Konferencja Naukowa, Rzeszów 16 października 2012, organizator: Uniwersytet Rzeszowski, referat: *I Ty zostaniesz reżyserem, czyli o jakości obrazów w serwisie YouTube*;
- Człowiek zalogowany, Międzynarodowa Konferencja Naukowa, Kraków 13-15 stycznia 2012, organizator: Instytut Psychologii Stosowanej Uniwersytetu Jagiellońskiego, referat: *Jakość informacji medycznej w polskich portalach tematycznych*;
- Polski system medialny. Bilans XX lecia, Ogólnopolska Konferencja Naukowa, Kraków 10 grudnia 2011 r., organizator: Krakowska Akademia im. A. Frycza Modrzewskiego, referat: *Biuletyn Informacji Publicznej jako przykład cyfryzacji dostępu do informacji publicznej w Polsce*;
- Państwo, gospodarka, społeczeństwo, Międzynarodowa Konferencja Naukowa, Kraków 13-14 czerwca 2011, organizator: Krakowska Akademia im. A. Frycza Modrzewskiego, referat: *„Memetyzacja” komunikowania politycznego u progu XXI stulecia*;
- Bezpieczeństwo RP w wymiarze narodowym i międzynarodowym, Międzynarodowa Konferencja Naukowa, Kielce 11-12 maja 2011, organizator: Wyższa Szkoła Handlowa im. Bolesława Markowskiego, referat: *Straż Graniczna i Służba Celna w kształtowaniu poczucia bezpieczeństwa wybranych przygranicznych wspólnot lokalnych*;

- Kultura i media wobec rodziny i płci, Ogólnopolska Konferencja Naukowa, Kraków 12 kwietnia 2011, organizator: Wydział Politologii i Komunikacji Społecznej, Krakowska Akademia im. A. Frycza Modrzewskiego, referat: *Społeczno-ekonomiczne reperkusje wdrażania rządowego programu "Rodzina na swoim"*;
- Państwo, gospodarka, społeczeństwo, Międzynarodowa Konferencja Naukowa, Kraków 12-13 czerwca 2010, organizator: Krakowska Akademia im. A. Frycza Modrzewskiego, referat: *Partia Piratów jako egzemplifikacja ewolucji ruchów społeczno-politycznych*;
- Nietypowe formy migracji Polaków od XIX do XX wieku, Ogólnopolska Konferencja Naukowa, Kraków 25 listopada 2009, organizator: Wydział Politologii i Komunikacji Społecznej, Krakowska Akademia im. A. Frycza Modrzewskiego, referat: *XX lat Erasmusa - doświadczenia, perspektywy, wyzwania*;
- Media i polityka. Bilans pierwszej dekady XXI w., Ogólnopolska Konferencja Naukowa, Kraków 13-14 października 2009, organizator: Wydział Politologii i Komunikacji Społecznej, Krakowska Akademia im. A. Frycza Modrzewskiego;
- Państwo, gospodarka, społeczeństwo, Międzynarodowa Konferencja Naukowa, Kraków 8-9 czerwca 2009, organizator: Krakowska Akademia im. A. Frycza Modrzewskiego, referat: *Kobiety w kampaniach społecznych Unii Europejskiej*.

## 7. INFORMACJE O OSIĄGNIĘCIACH DYDAKTYCZNYCH i ORGANIZACYJNYCH

### a) Osiągnięcia dydaktyczne

- Doświadczenie dydaktyczne habilitantka zdobywała już w czasie studiów doktoranckich prowadząc ćwiczenia dla studentów kierunku Politologia Uniwersytetu Jagiellońskiego z zakresu Teorii polityki oraz kierunku Politologia i Komunikacja Społeczna Krakowskiej Akademii im. A. Frycza Modrzewskiego z zakresu Systemu Politycznego III RP oraz Polityki społecznej i gospodarczej. Wraz z uzyskaniem stopnia doktora w roku 2009 została zaliczona w poczet minimum kadrowego kierunków Politologia i Komunikacja Społeczna oraz Organizacja Produkcji Filmowej i Telewizyjnej. Przez szereg lat prowadziła także zajęcia z zakresu *Historii myśli*

*ustrojowo-administracyjnej* na Wydziale Prawa i Administracji Krakowskiej Akademii.

- Od 2012 roku jest zatrudniona na Wydziale Zarządzania i Komunikacji społecznej gdzie prowadzi zajęcia dydaktyczne z m.in. przedmiotów: *Współczesna scena polityczna, Społeczeństwo informacyjne, Polityka kulturalna i Pozyskiwanie środków z funduszy europejskich na projekty kulturalne*. Powyższe przedmioty prowadzone są według autorskiego programu, przygotowanego przez habilitantkę.
- Począwszy od roku akademickiego 2011/2012 prowadzi seminaria dyplomowe, wypromowała dotychczas 56 licencjatów i 10 magistrów.
- Wraz z wdrożeniem platformy e-learningowej, po pomyślnym ukończeniu cyklu szkoleń, rozpoczęła prace nad przygotowaniem zajęć uzupełniających w formie zdalnej. Zajęcia otrzymały następnie odpowiednią certyfikację i stanowią integralną część kursów prowadzonych w formie *blended learningu* w ramach platformy e-learningowej Krakowskiej Akademii.
- Dzięki szczegółowo prowadzonej, semestralnej, anonimowej ewaluacji zajęć habilitantka może poszczycić się 90% sumarycznych ocen dobrych i bardzo dobrych wszystkich zajęć poddanych ewaluacji.
- Do dorobku dydaktycznego zaliczyć należy również prowadzenie licznych wykładów w ramach odbywanych zagranicznych staży i stypendiów. między innymi w: University of Applied Sciences, Kouvola, Finlandia; Jean Monnet University - IUT, Roanne, Francja; University of Cagliari, Włochy; Politecnico do Porto, Portugalia, University of Maribor, Słowenia.

#### b) Osiągnięcia organizacyjne

- Od początku zatrudnienia na stanowisku adiunkta, główną, aczkolwiek nie jedyną formą aktywności organizacyjnej habilitantki jest pełnienie funkcji Wydziałowego Koordynatora ds. Programu Erasmus+, równocześnie z funkcją Pełnomocnika Dziekana ds. Współpracy Międzynarodowej. Od wielu lat wspiera Wydział w

dążeniach do maksymalizacji umiędzynarodowienia i podejmuje działania mające na celu ciągły rozwój i poszerzanie współpracy nie tylko w wymiarze dydaktycznym, lecz głównie w zakresie kontaktów międzynarodowych umożliwiających współpracę o charakterze naukowo-badawczym. Wykonywane zadania koncentrują się także na pracy wspomagającej starania studentów o uzyskanie stypendium na odbycie semestru studiów poza granicami w ramach umów partnerskich z uczelniami zagranicznymi. Jest członkiem Uczelnianej Komisji ds. Programu Erasmus+ i uczestniczy w komisjach kwalifikujących osoby chętne do udziału w Programie. Poza opieką nad studentami wyjeżdżającymi, sprawuje również pieczę nad studentami goszczącymi w uczelni, pomagając im w zarówno w kwestiach organizacyjnych, jak i dydaktycznych.

- W roku 2014 zaangażowała się aktywnie w prace nad przygotowaniem wniosku o przyznanie uprawnień do prowadzenia studiów drugiego stopnia na kierunku Dziennikarstwo i komunikacja społeczna (praca przy opracowaniu efektów kształcenia na kierunku). Złożony wniosek został rozpatrzony pozytywnie.
- W roku 2012 i 2013 uczestniczyła w pracach nad przygotowaniem efektów kształcenia dla kierunku Dziennikarstwo i Komunikacja Społeczna, które stały się później podstawą do ubiegania się o wniosek w konkursie MNiSW “Konkurs na dofinansowanie podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni w zakresie wdrażania systemów poprawy jakości kształcenia oraz Krajowych Ram Kwalifikacji”, wyróżnionego nagrodą ministerialną w wysokości 1 miliona złotych.
- W latach 2010-2011 aktywnie uczestniczyła w pracach zespołu zajmującego się wdrażaniem systemu nauczania na odległość, przygotowując zasady certyfikacji kursów zdalnych oraz regulaminy prowadzenia zajęć przy użyciu platformy e-learningowej Krakowskiej Akademii.
- Na przestrzeni lat 2005-2017 pracowała w zespołach odpowiedzialnych za organizację licznych konferencji naukowych. Kierowała między innymi przygotowaniem konferencji *Media i polityka. Bilans pierwszej dekady XXI w.* (2009) oraz *Kultura i media wobec rodziny i płci* organizowanej przez Wydział Politologii i Komunikacji Społecznej AFM (2011). Dorocznie współorganizowała również międzynarodowe konferencje naukowe z cyklu *Państwo - Gospodarka - Społeczeństwo*. Ponadto w

dorobku organizacyjnym posiada przygotowanie seminariów naukowych z udziałem krajowych i międzynarodowych gości ze środowisk nauki i mediów.

## **8. NAGRODY i WYRÓŻNIENIA**

- 2016 - nagroda indywidualna I stopnia za szczególne osiągnięcia naukowe przyznana przez Rektora Krakowskiej Akademii im. A. Frycza Modrzewskiego;
- 2014 - nagroda indywidualna Dziekana Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej KA za wyróżniające osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne.

## **9. INFORMACJA O ODBYTYCH STAŻACH ZAGRANICZNYCH**

- 2012 - Stanford University, CA, USA. Miesięczny staż naukowy wraz ze stypendium, przyznany przez Fundację na Rzecz Nauki Polskiej na podstawie przedstawionego projektu badawczego dotyczącego idei anarchizmu filozoficznego, rozwijającej się na gruncie anglosaskiej filozofii politycznej. Przeprowadzone w tym ośrodku badania i nawiązane kontakty naukowe stały się punktem wyjścia dla opracowania monografii będącej podstawą wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego.
- 2013 - University of Applied Sciences, Kouvola, Finlandia. Dwutygodniowy staż w ramach projektu umiędzynarodowienia finansowanego ze środków programu operacyjnego Unii Europejskiej "Kapitał Ludzki". Poza uczestnictwem w międzynarodowej konferencji naukowej, staż obejmował prowadzenie cyklu wykładów dla studentów studiów stacjonarnych oraz spotkania i seminaria z naukowcami o podobnym profilu zainteresowań badawczych.
- 2015 - Jean Monnet University, IUT Roanne, Francja. Dwutygodniowy staż połączony z uczestnictwem w projekcie "Europubliciades". Habilitantka była członkiem międzynarodowego jury konkursu filmów i plakatów promujących kampanie społeczne i produkty komercyjne. W ramach stażu prowadziła również master classes dla studentów kierunków Komunikacja Społeczna oraz Zarządzanie i Marketing.

- 2015 - University of Maribor, Słowenia. Dwutygodniowy staż w ramach projektu umiędzynarodowienia finansowanego ze środków programu operacyjnego Unii Europejskiej “Kapitał Ludzki”. Pobyt obejmował prowadzenie cyklu wykładów wraz z uczestnictwem w seminarium naukowym na zaproszenie prof. Vojko Potočana oraz prof. Zlatko Nedelko. Spotkania pozwoliły na nakreślenie ram współpracy naukowo-badawczej, co zaowocowało podjęciem prac nad wspólnym, międzynarodowym projektem badawczym *Business and Media. Polish and Slovenian experiences after EU accession* i ukazaniem się monografii wieńczącej współpracę.
- 2016 - University of Cagliari, Włochy. Tygodniowy pobyt dydaktyczny w ramach programu Erasmus+. Stypendium pozwoliło na nawiązanie współpracy naukowej z prof. Elizabetą Gola, która obejmuje między innymi dalsze prace w ramach projektu *Implikacje wdrażania koncepcji odpowiedzialnych badań i innowacji (RRI) w obszarze nowych technologii informacyjno- komunikacyjnych;*
- 2017 - Politecnico do Porto, Portugalia. Tygodniowy pobyt dydaktyczny w ramach programu Erasmus+ połączony z udziałem w wydarzeniach towarzyszących odbywających się w ramach *International Week*;

## **10. INFORMACJA O WSPÓLPRACY Z INSTYTUCJAMI, ORGANIZACJAMI I TOWARZYSTWAMI NAUKOWYMI**

- wiceprezes Zarządu Fundacji Kobiety Nauki – Polska Sieć Kobiet Nauki od roku 2012;
- członek komitetu naukowego Educational Researches and Publications Associations od roku 2015;
- współpraca z Fundacją na rzecz nauki Polskiej w prowadzonych przez instytucję projektach, m.in. *RRI Tools* (2014 – 2016);
- współpraca z Fundacją Edukacyjną Perspektywy m.in. w ramach międzynarodowej konferencji *Lean in STEM*;
- współpraca z ABB Corporate Research;

- współpraca z EuroScience, oddolnym stowarzyszeniem naukowców i osób interesujących się kwestiami nauki w Europie, które wydaje oficjalne czasopismo EuroScientist;
- członkostwo w ResearchGate - międzynarodowej sieci społeczności akademickiej;
- członkostwo w Academia.edu - międzynarodowym serwisie społeczności akademickiej.

## 11. INFORMACJA O DZIAŁALNOŚCI POPULARYZUJĄCEJ NAUKĘ

Habilitantka jest współzałożycielką Fundacji: Kobiety Nauki – Polska Sieć Kobiet Nauki oraz wiceprezeską zarządu (od roku 2012), odpowiedzialną za działania upowszechniające informacje o dokonaniach rodzimych badaczek. Jest twórcą strony internetowej Fundacji i odpowiada za jej administrowanie (kobietynauki.org). Jednym z zasadniczych celów fundacji jest popularyzowanie nauki, w tym wspieranie polskich badaczek na każdym etapie rozwoju ich kariery. Kanały komunikacyjne organizacji stanowią codzienne źródło informacji o sprawach polskiej i światowej nauki, nowych odkryciach, czy przełomowych postępach w badaniach naukowych.

Od roku 2013 Fundacja ściśle współpracuje z Agencją Promocyjną Inventor w ramach organizacji autorskiego konkursu *Innowacja jest kobietą* (dotychczas odbyło się 7 edycji) oraz w obszarze promocji polskich innowacji. Celem konkursu jest wyłonienie innowacyjnego, autorskiego lub współautorskiego rozwiązania technologicznego lub koncepcji wdrożenia już opracowanej koncepcji.

